

ѧі. Иже и рекоста: мужіе Галілейстїи, что стоитє зраше на нѣо; сѣй Іисъ вознесыйсѧ ѿ васъ на нѣо, такожде прїидетъ, имже образомъ видѣсте єго идуща на нѣо.

ѧі. Тогда возвратишасѧ во Іерлімъ ѿ горы нарицаемыя Елеѡнъ, іаже єсть близъ Іерліма, събѣвѣи имѡщїа пѣть.

ѧі. И єгда внидоша, възидоша на горницѧ, идѣже бѡхъ пребывающе, Пѣтръ же и Іаквъ и Іѡаннъ и Андрей, Філіппъ и Ѡвма, Варламомей и Матѡей, Іаквъ Алѣевъ и Сїмонъ Силѡтъ, и Ісѡда Іаквѡвъ.

ѧі. Сїи вси бѡхъ терпѡше єдинодушнѡ въз молитвѣ и моленїи, съ женами и Мрїею Мѣрїю Іисовою, и съ братїею єгѡ.

ѧі. И во дни тѡя воста въз Пѣтръ посредѣ оученикѡвъ рече: (ѡѣ же имѣнъ народа вкѡпѣ іакѡ стѡ и двѡдѣсѧть:)

ѧі. Мужіе братїе, подобаше скончѧтисѧ писанїю семѡ, єже предрече Дѡхъ свѧтый оусты Дѣдовыми, ѡ Ісѡѣ бывшемъ вождѣмъ ємшымъ Іиса:

ѧі. Иѡв причтѣнъ ѡѣ съ нами, и прїѡлъ ѡше жрѣвїи слѡужбы сѡѡ.

ѧі. Сѣй оубѡ стѡжѡ сѡлѡ ѿ мзды неправедныя, и ницъ бывъ просѣдѣсѧ посредѣ, и излиѡсѧ всѧ оутрѡба єгѡ:

ѧі. И разѡмно бысть всѣмъ живѡшымъ во Іерлімѣ, іакѡ нарешисѧ сѡлѡ томѡ своимъ иѡхъ ѡзыкомъ ѡкелдамѡ, єже єсть сѡлѡ крѡве.

ѧі. Пишетсѧ ѡ въз книзѣ ѡломстѣй: да бѡдетъ двѡръ єгѡ пѣстъ, и да не бѡдетъ живѡшагѡ въз нѣмъ, и єпископство єгѡ да прїиметъ иѡнъ.

ѧі. Подобѡетъ оубѡ ѿ сѡдѡвшихъ съ нами мужей во всѧко мѣто, въз нѣже вниде и изыде въз насъ Гѡдъ Іисъ,

ѧі. Начѣнъ ѿ крещенїѡ Іѡаннова дѡже до днѣ, въз ѡньже